

[Statsministeren]

efterlade det indtryk, at den danske skatteyder bliver belastet af det, vi nu har taget på os i et bredt politisk flertal her i Folketinget, så er det jo ikke sandt.

Det ville kun være sandt, hvis man fulgte den antydning, jeg hørte under den politiske debat, om at overføre direkte kontanthjælp til det færøske folk. Det vil jeg gerne – måske for opklaringens skyld – gøre opmærksom på. Man er altid velkommen til at opklare, hvilket standpunkt man har, og jeg tror, det ville være hjælpsomt for debatten, hvis Fremskridtspartiet fortalte, hvad det egentlig er, man forestiller sig.

En gang imellem har jeg det indtryk, at vi har fået et nyt undersøgelsesparti i Folketinget. Det er meget godt med undersøgelser, men det er altså bedre ud over undersøgelserne at fortælle ligeud, hvad man egentlig har tænkt sig.

Hvis man mener, at det, regeringen og ganske mange ansvarlige partier her i Folketinget går ind for i solidaritet med det rigsfællesskab, vi nu engang har med færingerne, ikke er godt nok eller er forkert, må man jo fortælle, hvad det så er, man vil.

Fru Sonja Mikkelsen havde mange realistiske beskrivelser af den økonomiske situation på Færøerne. Fru Sonja Mikkelsen hæftede sig meget ved den massive tilbagegang på 25 pct., der er sket i de senere år, og hvor man jo med rette – som fru Sonja Mikkelsen gjorde det – kan sammenligne med lande, der ligger langt herfra.

Jeg var glad for de nye erhvervspolitiske tanker, der blev fremlagt, og påpegningen af de turismemuligheder, der er i fremtiden. Og i det hele var jeg glad for fru Sonja Mikkelsens understregning af, at det færøske landsstyre og gerne i godt samarbejde med den danske regering kan gøre ganske meget. Man kan altid i politik gøre ganske meget, uanset hvor vanskelig den økonomiske krise er – også på Færøerne.

Der lå en tone og nogle visioner i fru Sonja Mikkelsens indlæg, som med rette peger i den retning, som vi bør koncentrere vor politiske kraft om at diskutere.

Derfor – og det tror jeg ikke kan overraske – kan jeg også fuldt og helt tilslutte mig den dagsorden, der blev foreslået. Det er ikke nogen limpind – som jeg hørte Fremskridtspartiet kalde det – det er faktisk en fortræffelig

dagsorden, som netop vil blive tilrettelagt i et fornuftigt samarbejde med det færøske landsstyre.

Jeg lyttede også med stor interesse til den lille dialog, der fandt sted mellem fru Kirsten Jacobsen og fru Lilli Gyldenkilde, og jeg synes egentlig, at fru Lilli Gyldenkilde på SF's vegne meget godt understregede i sit korte indlæg: Vi skal hjælpe Færøerne, vi skal undersøge sagen med respekt for Færøerne i samarbejde med landsstyret, men det, vi er her for, er for at hjælpe Færøerne i en ekstremt vanskelig situation.

Hr. Jørgen Estrup fra Det Radikale Venstre konstaterede, at der er begået fejl igennem årene, men at sagen nu drejer sig om, at Færøerne kommer til at fungere igen. Vi skal kortlægge årsagerne til den økonomiske udvikling i de senere år, der har ført frem til krisen, det er rigtigt, men vi skal først og fremmest gøre det for at blive klogere, for at få større viden om, hvordan vi bedst tilrettelægger vores samarbejde, især på Færøerne, for at sikre, at vi kommer hurtigst muligt ud af den krise, vi er i. Det er en katastrofehjælp til Færøerne, som det blev sagt, men det er også en hjælp til selvhjælp for Færøerne. Jeg kan derfor også gøre hr. Jørgen Estrups bemærkninger til mine, hvad angår det, der var rettet til Fremskridtspartiet.

Fru Anne Birgitte Lundholt stillede under sit indlæg en række spørgsmål til mig, som andre ordførere direkte og indirekte også var inde på, og derfor vil jeg gerne kommentere dem, som jeg blev bedt om det, punkt for punkt.

Det første spørgsmål, som også andre ordførere har strejft, var landsstyrets opfyldelse af aftalerne. Vedrørende landsstyrets opfyldelse af de hidtidige aftaler nævnte jeg i min redegørelse, at landsstyret praktisk talt for sit vedkommende har opfyldt samtlige indeholdte krav.

Men vi står naturligvis også nu over for en stillingtagen i Lagtinget. Landsstyret har fremlagt en række lovforslag til Lagtinget, og det bliver selvfølgelig utrolig vigtigt at følge Lagtingets politiske forhandlinger for derigennem at være sikre på, at den del af aftalerne, der forudsætter lovgivning på Færøerne, også bliver fulgt op i praksis. Regeringen vil selvfølgelig følge udviklingen i meget tæt kontakt med landsstyret, og regeringen vil fortsat – det kan